

u glavnim političkim i vjerskim strujama. Stepinac je još tridesetih godina organizirao odbor za pomoć židovskim izbjeglicama iz Trećega Reicha. Židova i osoba židovskoga podrijetla bilo je i u ustaškim redovima pa i u emigraciji s Pavelićem (Karlovic, Singer, braća Kremzir, Eugen Kvaternik).

U prvim danima poslje dolaska na vlast, ustaško je redarstvo pozivalo Židove u Zagrebu na prijavu imetka i ispunjavanje anketnoga lista u kojima su se trebalo navesti i pojedinčeve sudske kazne. U jednome takvu listu jednog zagrebačkog Židova stoji – osudivan sam jer sam se protivio uvođenju cirilice u Hrvatsku!

I zbog takvih razloga uveden je institut „počasnog arijevca“ koji je dodijeljen glavama tristotinjak židovskih obitelji. Dvjestotinjak lječnika sklonjeno je u Bosnu pod izlikom da idu lječiti endemski sifilis. A neki od onih što su ostali u Jasenovcu, sačuvali su glavu baš zato što su ostali ondje, kako su to utvrdili analitičari Udbre još 1955. godine u analizi djelovanja njemačke obavještajne službe u ND Hrvatskoj.

Dok je Stepinac rasne ideologije osuđivao javno s propovjedaonice i prosjeđovao izravno kod dužnosnika u vlasti, deportacija Židova iz Srbije prošla je u tišini, uz poneko likovanje iz redova Pravoslavne crkve. Čak i ono malo otvorenoga antisemitizma što ga je bilo u Hrvatskoj, događalo se najviše u srpskome manjinskom krugu – u zagrebačkim listovima *Srbobran* i *Vrač pogodač* koje su finansirali srpski zagrebački trgovci, i koji su huškali čitatelje protiv židovske konkurenkcije.

Svejedno, srpski se suvremenii nacionalistički propagandni aparat nastoji prošvercati uz Židove, nesumnjivo najveće stradalnike Drugoga svjetskog rata.

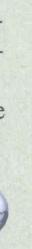
U propagandnome okamenjivanju Jasenovca koristi se i hrvatski novac. Primjerice, djeca hrvatske nacionalne zajednice u Srbiji dobila su knjige na latinici i hrvatskome jeziku. Tiskanje je platila Hrvatska. Mali Hrvati iz svojih udžbenika povijesti uče da je u Jasenovcu ubijeno, pogađate, 700.000. Ne znamo je li došlo do kakvih izmjena za sljedeću školsku godinu. Naravno, ne bi bilo mnogo bolje ni da im samo pretiskaju hrvatski udžbenik za povijest za osmi razred, u kojem stoji da je u Jasenovcu ubijeno 80.000 ljudi

Ali šverca se zapravo i uz Jasenovac. Jer ni Jasenovac nije dominantno „srpska stvar“. Najveći broj Srba samo je prošao 1942. godine pored Jasenovca i kroz Staru Gradišku poslije bitke na Kozari. Upućeni su na rad u njemačke tvornice i poljoprivredna dobra te premješteni u Slavoniju, na poljske radove. Dobar dio preseljenih u Slavoniju, kako ne bi bili jataci razbijenih partizanskih skupina poslije Kozare, počinje se vraćati svojim kućama u Potkozarje i okolicu već u jesen 1942. godine. Na internetskoj stranici Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac objavili smo u lipnju 2016. poduzi članak „Zašto tvrdimo da nitko u Jasenovcu ubijen zato što je bio Srbin ili pravoslavac“ (<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2015/06/06/zasto-tvrdimo-da-nitko-u-jasenovcu-nije-ubijen-zato-sto-je-bio-srbin-ili-pravoslavac/>).

U članku s povijesnim izvorima pokazujemo kako se mijenjao odnos NDH prema srpsko-pravoslavnom stanovništvu te kako je internaciji u Jasenovac za hrvatske, muslimanske ili srpske zatočenike morale prethoditi neka protodržavna aktivnost. Najčešće je to bilo aktivno podupiranje ili sudjelovanje u komunističkom pokretu. Srbi su pri tome predstavljali manjinu zatvoreničke populacije.

Sveobuhvatno istraživanje jasenovačke problematike i publiciranje rezultata, i uz pomoć države, ponistilo bi mnoge adute srpske nacionalističke propagande, a također i, otrlike rečeno, hrvatske ljevičarske, kao i srednjostrujske.

Citajući njegove rane radeve, čini se da bi to mogao prihvati i Giden Greif, kad bi imao priliku sagledati sve elemente jasenovačke povjesne sage.

Ljetna istraživačka ofenziva otkriva nove lažne jasenovačke žrtve

Crvena magla kod Knina

Poginuli u borbi za 'oslobađanje' Knina, završili na jasenovačkome popisu žrtava

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
VLADISLOVIĆ ALBERT	VIKTOR		1924	BAKAR	BAKAR	ŽIDOV

Način smrti: UBIJEN
Mjesto stradanja: U LOGORU
Logor: JASENOVAC
God. smrti: 1943
Stratište:

Na mrežnome je popisu jasenovačkih žrtava **Albert Vladislović**, koji je navodno ubijen od ustaša u Jasenovcu 1943. godine. Ali Albert Vladislović nije ubijen u Jasenovcu, već je poginuo u 'borbi za oslobođenje Knina u prosincu 1944.', navodi se u jednome od dokumenata projekta Dotršćina

Pišu:
NIKOLA BANIĆ i M. KOIĆ

U ovome članku slijedi nastavak ljetne ofenzive korištenjem dokumenata projekta Dotršćina koja je započeta u prijašnjem članku. Budući da je tragove jasenovačke masovne prijevare moguće pronaći na mnogo mesta i budući da je Knin ovih dana bio u središtu pozornosti zbog proslave pobjede na srpskim agresorom, možda je najprikladnije i ovaj članak početi jednom kninsko-jasenovačkom vezom. Na mrežnom popisu žrtava Javne ustanove spomen-područje (JUSP) Jasenovac nalazi se **Albert Vladislović** rođen po ocu Viktoru 1924. godine u Bakru, koji je navodno ubijen od ustaša u Jasenovcu 1943. godine, a izvori za to su komunistički Popis žrtava Drugog svjetskog rata Savезнog zavoda za statistiku Jugoslavije te Žrtve rata prema podatcima Statističkog zavoda Jugo-

slavije u izdanju Bošnjačkoga instituta iz 1992. godine. Albert Vladislović nije ubijen u Jasenovcu, već je poginuo u „borbi za oslobođenje Knina u prosincu 1944.“ kako se navodi u jednom od dokumenata projekta Dotršćina. Stovišće, ako se pogleda inačica spomenutoga komunističkog popisa iz 1964. godine javno dostupna na mrežnim stranicama beogradskoga Muzeja žrtava genocida, može se vidjeti da se zapravo i ondje navodi da je Albert Vladislović „poginuo u NOB-u, Knin“. Znači, još jedan poginuli partizan nalazi se na jasenovačkome popisu. Očito je da je crvena magla prisutna i kod Knina do te mjere da hrvatske (?) ustanove u nekim slučajevima prednjače u lažnom stvaranju jasenovačkih žrtava i to unatoč jasnim podatcima u javno dostupnim izvorima. Hoće li od lijevih medija proglašeni „nesumnjivo najbolji poznavatelj onoga što se u ustaškome logoru u Jasenovcu događalo za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske“, sad i za djelatnike spomen-područja kao prethodno za neke druge reći da su morali čitati knjige Narcise Lengel-Krizman, jedne od

i u knjigama kao što su „Zagreb tisuću devetstot četdeset prve“ ili „Hrvatsko zagorje u revoluciji“. U potonjoj knjizi se navodi i da je Nikola Slivonja iz Slivonja Jarka koji je inače u sastavu općine Krapinske Toplice poginuo 1945. godine kod Zagreba, kao politički radnik NOB-a i vrlo vjerojatno se zapravo misli na istoga komunističkog agenta Nikolu Slivonju. Dakle još jedna poznata lažna jasenovačka žrtva za čije je otkrivanje dovoljno citati komunističke tvorevine kao što su knjiga „Hrvatsko zagorje u revoluciji“ ili dokumenti projekta Dotrščine. Ako se bez imalo problema poznate osobe lažno stavlja na jasenovački popis, može se samo zamisliti što se sve radi s relativno nepoznatim osobama kod kojih je ovakve prijevare ipak nešto teže otkriti. Da bi se to opet dodatno dočaralo, u nastavku teksta slijedi nastavak ljetne ofenzive dalnjim otkrivanjem lažnih jasenovačkih žrtava korištenjem podataka dostupnih u dokumentima komunističkog projekta Dotrščina.

Stradali tijekom transporta pripisani Jasenovcu

Veliki je broj zatočenika iz zatvora u Lepoglavi koji su prema podacima projekta Dotrščina

nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine jer, sudeći prema komunističkom projektu Dotrščina „vjerojatnije je, da je ubijen ili u Lepoglavi ili tijekom transporta“. Pretvaranje raznih glasina u „neupitne“ podatke o žrtvama nije znanost već propaganda. Ovdje treba naglasiti da je jedini navedeni izvor za njega na mrežnom jasenovačkom popisu upravo projekt Dotrščina i iako taj projekt vjerojatnijom navodi smrt izvan Jasenovca, to djelatnicima spomen-područja izgleda ništa ne znači. Ako se istina ne podudara s unaprijed zadanim ciljevima, tim gore po istinu. **Ivan Leonard**, rođen po ocu Leonardu 1894. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je prema jednim izvorima strijeljan u Lepoglavi u travnju 1945. godine, a prema drugima „ubijen je sredinom travnja 1945. prilikom transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac“. **Viktor Renko**, rođen po ocu Živoradu 1924. godine u Splitu, nije ubijen 1945. godine od ustaša u Jasenovcu, već je „poginuo sredinom travnja 1945. pri transportu zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac“. **Josip Banjšak**, rođen po ocu Josipu 1928. godine u Zagrebu, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu jer se pretpostavlja da je „ubijen sredinom travnja 1945. u Lepoglavi“ kamo je naposljetku odveden nakon uhićenja krajem 1944. godine. **Juraj Jugović**, rođen po ocu Jurju (projekt Dotrščina ne navodi ime oca) 1918. godine u Gornjoj Dobri, nije ubijen od ustaša 1945. godine

glave u Jasenovac 14. i 15. travnja 1945. „**Marija Škaberna** rođena ocu Josipu 1920. godine u Slavonskom Brodu nije ubijena od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je poginula „prilikom transporta logoraša iz Lepoglave u Jasenovac 14. i 15. travnja 1945.“. **Stjepan Vavra**, rođen po ocu Adolfu 1908. godine u Banjoj Luci, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „16. travnja 1945. prilikom transporta zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac.“ **Franjo Urbanc**, rođen 1911. godine u Kišenici u Mađarskoj, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „u travnju 1945. prilikom transporta zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac.“ **Franjo Kostrec**, rođen po ocu Brku 1920. godine u Jalševcu, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Komiži, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je nestao prilikom transportiranja iz Lepoglave za Jasenovac 15. travnja 1945. godine. **Franjo Schlesinger**, rođena 1876. godine u Osijeku, ne bi smjela biti na jasenovačkom popisu jer postaje izvor da je 1943. godine „odvedena u zatvor na Savskoj cesti, a potom u Auschwitz, gdje je ubijena“. Projekt Dotrščina navodi i da je prema drugome izvoru ubijena u Staroj Gradiški, a budući da je naveden kao jedini izvor u jasenovačkom popisu, postavlja se pitanje zašto se onda uopće spominje Jasenovac, a ne Stara Gradiška? **Margita Weinberger**, rođena po ocu Ignacu 1893. godine u Zagrebu, (projekt Dotrščina navodi Mađarsku) ne bi smjela biti na jasenovačkom popisu jer postaje podatak da je „odvedena u logor Lobergrad, a potom u jedan od logora u Poljskoj, odakle se nije vratila“. **Ernest Lederer**, (Dotrščina navodi Ernest Ruben) rođen po ocu Vatroslavu 1917. godine u Zagrebu, nije ubijen 1941. godine od ustaša u Jasenovcu jer je „u studenome iste godine pušten“, potom je nakon odlaska u primorje interniran u nekoliko talijanskih tj. fašističkih logora, 1943. godine odlazi u tzv. NOV, tj. u komunističku gerilu te je naposljetku, prema jednom izvoru poginuo 1945. godine „u bitci za Mošćenicu kod Petrinje i pokopan u Blinji, a prema drugima, početkom svibnja 1945. U borbama kod Siska“. Znači, opet isti obrazac kao i u mnogim slučajevima prije – netko je upućen u Jasenovac i to odmah antifa-trogoloditima znači da je ondje i ubijen, iako je više nego očito da je kasnije pušten iz logora te da je bio vrlo aktivan. Puštanje na slobodu iz ustaških logora ne uklapa se u sliku koju su komunisti desetljećima stvarali o NDH. Ovdje kao da projekt Dotrščina namjerno nije naveden kao izvor da bi se prikrila prava istina. Zanimljivo da se u napomenama jasenovačkog popisa alternativno navodi da je Ernest Lederer stradao u Đakovu, premda se njegovo ime ne nalazi na popisu stradalih u tom logoru. Sve je to u komunističkom APP-stilu (ako prode, prode).

rođen po ocu Janku 1907. godine u Veternici, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je „stradao sredinom travnja 1945. prilikom transportiranja zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac“. **Mihovil Kopričanec**, rođen po ocu Josipu 1902. godine u Molvama, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je „stradao za vrijeme transporta zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac 14. travnja 1945.“. **Jakov Kordić**, rođen po ocu Mati 1907. godine u Komiži, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je nestao prilikom transportiranja iz Lepoglave za Jasenovac 15. travnja 1945. za vrijeme transporta zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac“. **Zvonimir Mežnarić**, rođen po ocu Josipu 1915. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je „poginuo 14. travnja 1945. prilikom transportiranja zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac“. **Eta Steinberger**, rođena po ocu Mavri 1925. godine u Zagrebu, ne bi smjela biti na jasenovačkom popisu budući da je prema nekim podacima možda „ubijena u samici Kuli (Lepoglava), a zbog prijave agencije provokatorice da je pjevala partizanske pjesme“. **Slavica Tkalec**, rođena po ocu Antunu 1905. godine u Zlataru, nije ubijena od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je ubijena prilikom transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Viktor Topkin**, rođen po ocu Vasiliju 1905. godine u Zagrebu, (projekt Dotrščina navodi da je rođen u „Vladivkavzazu, SSSR“ (sic!), na što se i JUSP poziva, a dodatno Dotrščina navodi i da je živio u Zagrebu na Trešnjevki) nije ubijen od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je ili poginuo u Lepoglavi u ožujku 1945. godine ili je stradao „prilikom transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Viktor Turk**, rođen po ocu Stjepanu 1912. godine u Desnoj Martinskoj Vesi, (JUSP navodi Sisak) nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je 1945. godine ubijen u Sisku. **Vinko Uročić**, rođen po ocu Vinku 1914. godine u Velikoj Ludini, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu jer postaje izvor da je očito da ga nisu ubili ustaše već partizani. **Zvonko Vančić**, rođen po ocu Stjepanu 1924. godine u Zagrebu, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu jer je po jednoj inačici „odveden i strijeljan u jesen 1941. u Novoj Gradiški“. Iako je ovdje spomenutim lažnim jasenovačkim žrtvama, od kojih su neke i šire poznate, opet iznova pokazana crvena magla koja i dalje krije i podržava jasenovačke laži, to nisu sve lažne jasenovačke žrtve koje je moguće otkriti usporedbom podataka osoba u mrežnom jasenovačkom popisu i dokumentima projekta Dotrščina. Nove lažne žrtve već su pronađene i bit će objavljene u sljedećim člancima.

Kurtović, rođen 1902. godine u Nevesinju, ne bi smio biti na popisu žrtava Jasenovca jer je, prema izjavama svjedoka, uspio pobjeći iz Jasenovca nakon čega mu se „zameo trag“, a čak i JUSP Jasenovac u svome mrežnom popisu navodi samo da je nestao. **Izidor Levi**, rođen po ocu Salomonu 1911. godine u Višegradu, nije ubijen 1941. godine od ustaša u Jasenovcu, već je poginuo 24. studenog 1944. godine prilikom bombardiranja Jasenovca što čak i spomen-područje navodi pa je očito da ga nisu ubili ustaše. **Branko – „Bumbar“ Sablić**, rođen 1912. godine u Zagrebu, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu budući da je „prema jednom izvoru ubijen u zatvoru 23. prosinca 1941.“. **Ilija Sarapa**, rođen po ocu Stevanu 1880. godine u Vlahoviću, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu jer je „prema jednom izvoru ubijen u Zagrebu 1941.“. **Elza Weinberger**, rođena po ocu Hermanu 1882. godine u Karlovcu, nije ubijena 1942. godine od ustaša u Jasenovcu jer je iz Jasenovca „prebačena u Đakovu, gdje je 13. svibnja 1942. godine umrla“. Na popisu stradalih u logoru Đakovo dostupnime na adresi <http://elmundosefarad.wikitod.com/spisak-zrtava-fasistickog-terorologa-dakovo> nalazi se Ela Weinberger-Kramer rođena 1882. u Karlovcu, umrla je 13. svibnja 1942. godine. **Stjepan Tupek**, rođen po ocu Ivanu 1925. godine u Sesvetama, nije ubijen od ustaša u Staroj Gradiški 1945. godine, već je uhićen „1944. i ubijen 1945. u ustaškoj policiji“. **Salamon Alkalaj**, rođen po ocu Mojsiju 1903. godine u Travniku, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1941. godine, već je ubijen „na putu za Jasenovac 1941.“. **Branko Kerpnar**, rođen po ocu Jakobu 1921. godine u Zagrebu, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu jer je „prema jednom izvoru ubijen u Jadovnom“. **Zvonimir Klein**, rođen po ocu Josipu 1917. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je poginuo 30. ožujka 1945. godine prilikom bombardiranja Jasenovca, što čak i spomen-područje navodi pa je očito da ga nisu ubili ustaše već partizani.

Zvonko Vančić, rođen po ocu Stjepanu 1924. godine u Zagrebu, ne bi smio biti na jasenovačkom popisu jer je po jednoj inačici „odveden i strijeljan u jesen 1941. u Novoj Gradiški“. Iako je ovdje spomenutim lažnim jasenovačkim žrtvama, od kojih su neke i šire poznate, opet iznova pokazana crvena magla koja i dalje krije i podržava jasenovačke laži, to nisu sve lažne jasenovačke žrtve koje je moguće otkriti usporedbom podataka osoba u mrežnom jasenovačkom popisu i dokumentima projekta Dotrščina. Nove lažne žrtve već su pronađene i bit će objavljene u sljedećim člancima.

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
SLIVONJA	NIKOLA	BLAŽ	1901	KRAPINSKE TOPLICE	KRAPINSKE TOPLICE	HRVAT

Način smrti: UBIJEN
Mjesto stradanja: U LOGORU

Stradao/la: OD USTAŠA
Logor: JASENOVAC
God. smrti: 1944
Stratište:

Crvenim kustosima i njihovim sivim eminencijama nije u interesu objaviti istinu. Vladislavić nije iznimka. Nikola Slivonja rođen 1901. godine u Krapinskim Toplicama nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1944. godine, već je, navodi dokument projekta Dotrščina, umro od iscrpljenosti

stradali ili u Lepoglavi ili tijekom transporta iz Lepoglave u Jasenovac, a navode se kao jasenovačke žrtve. **Nikola Habazin**, rođen po ocu Stjepanu 1919. godine u Zagrebu, nije „nestao od ustaša u logoru Jasenovac“ 1945. godine, već je ubijen 1945. godine u Banovoj Jarugi na putu iz Lepoglave u Staru Gradišku. Ne navodi se tko ga je ubio. **Tomo Kuzmec**, rođen po ocu Mati 1917. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je „ubijen sredinom travnja 1945. prilikom transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Đuro Sarošević**, rođen po ocu Stjepanu 1900. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „sredinom travnja 1945. za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Stjepan Kablar**, rođen po ocu Stjepanu 1900. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „sredinom travnja 1945. za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Đuro Sarić**, rođen po ocu Stjepanu 1917. godine u Ivankovu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „sredinom travnja 1945. za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Robert Kleiner**, rođen po ocu Rudolfu 1914. godine u Komiži, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je „stradao 15. travnja 1945. za vrijeme transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac“. **Ana Šantek**, rođena oca Stjepanu 1899. godine u Zagrebu, nije ubijena od ustaša 1945. godine u Jasenovcu, već je ubijena „prilikom transporta logoraša iz Lepoglave u Jasenovac“. **Josip Kolednjak**,

rođen po oču Eduardu 1922. godine u Osijeku, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je „stradao za vrijeme transporta zatočenika iz Lepoglave za Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Zvonimir Jurman**, rođen po oču Juri 1925. godine u Zagrebu, (projekt Dotrščina navodi da je bio „stolar u Drenju, Zagreb“) nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Franjo Rumbak**, rođen oču Franji 1897. godine u Krapinskim Toplicama nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „prilikom transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Stjepan Rumbak**, rođen po oču Stjepanu 1900. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „sredinom travnja 1945. za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Stjepan Kaplar**, rođen po oču Stjepanu 1900. godine u Zagrebu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „sredinom travnja 1945. za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Đuro Sarić**, rođen po oču Stjepanu 1917. godine u Ivankovu, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je ubijen „sredinom travnja 1945. za vrijeme transportiranja zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac sredinom travnja 1945.“. **Robert Kleiner**, rođen po oču Rudolfu 1914. godine u Komiži, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je „stradao 15. travnja 1945. za vrijeme transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac“. **Robert Kleiner**, rođen po oču Rudolfu 1914. godine u Komiži, nije ubijen od ustaša u Jasenovcu 1945. godine, već je „stradao 15. travnja 1945. za vrijeme transporta zatočenika iz Lepoglave u Jasenovac“. **Josip Kolednjak**,

Puštanje na slobodu iz ustaških logora ne uklapa im se nikako u sliku

Za neke navodne jasenovačke žrtve postoje podaci da su stradali u Auschwitzu, nekim

